

**SPOR YÖNETİMİ /
REKREASYON**

**SPORTS MANAGEMENT /
RECREATION**

YÜZME HAVUZLARINDA SUYUN HAZIRLANMASI

²Cemal GÜNDOĞDU, ¹Evrin ÇELEBİ

¹Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Elazığ

²İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Malatya

GİRİŞ: Yüzme havuz sularının işlenmesindeki gelişmeler, yüzme çalışmalarını yıl boyu süren bir etkinlik haline getirmiştir (1). Yüzme sağlıkla ilgili faydalarının yanı sıra her yaşta insana karada yapılan etkinliklerden daha fazla yarar sağlamaktadır. Araştırmacılar suyla ilgili faaliyetlerin olumlu yönlerini korumak için dikkatlerini hijyenik ve kimyasal su kalitesi üzerine çevirmişlerdir. Böylece havuz ve suyla ilgili diğer rekreasyonel faaliyetler giderek artmakta ve bir sağlık önceliği olarak görülmektedir (2,3). Bu çalışmanın amacı sağlıklı, güvenli ve hijyenik bir havuz suyunun oluşturulması için gerekli işlem ve uygulamaları ilgili kaynaklar ışığında ortaya koymaktır.

YÖNTEM: Derleme türünde hazırlanan bu çalışma literatür taraması yapılarak gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR: Havuz suyunun hazırlanmasıyla ilgili ilkeler sistematik olarak bu bölümde ele alınmış ve tartışılmıştır. 3.1. Havuz suyunun hazırlanması Bir yüzme havuzunda en önemli işlemlerden biri havuz suyunun hazırlanmasıdır. Bunun için; "filtrasyon", "ters yıkama", "havuz dip temizliği", "temiz su ilavesi ile seyreltme" gibi fiziksel işlemler; "pH değerinin ayarlanması", "çöktürme", "dezenfeksiyon-oksidasyon", "yosun önleme" gibi kimyasal işlemler; her gün en az 1-2 kez test kitiyle "serbest klor, bağlı klor, pH değerleri ölçülmesi", "eksik görülen kimyasallar ilave edilmesi, sonrasında test kitiyle tekrar ölçülmesi", "haftada 1-2 kez yosun önleyici kullanılması", "yaprak, böcek vb. temizlenmesi" gibi günlük bakım işlemleri; "havuz filtrelisi ise, haftada bir kez filtre sepetleri; taşmalı ise, taşma ızgaralarının temizlenmesi", "duvar ve merdivenlerin fırça ile temizlenmesi", "yapışmış yosunların kazınması", "klor kullanımından sonra 8-10 saat boyunca çöktürücü eklenmesi", "pompalar 3-4 saat çalıştırılarak sirkülasyon ve homojen dağılım sağlanması", "pompalar durdurularak havuz suyu 8-10 saat dinlendirilmesi", "dip süpürgesi ile dip temizlenmesi", "haftada 1-2 defa (filtre basınç göstergesi kontrol edilerek) ters yıkama işlemi yapılması", "denge deposuna temiz su ve yosun önleyici eklenmesi", "yağmur yağması halinde veya yosun oluşumu görüldüğünde şok klorlama yapılması" gibi bakım işlemleri ise haftalık ya da gerektiğinde yapılmalıdır

Suyun pH değerinin dezenfeksiyon üzerinde önemli bir etkisi vardır. Suyun kimyasal kalitesi her zaman alkaline durumda; 7,2-7,6 pH aralığında sağlanmalıdır. Suya dezenfeksiyon ve oksidasyon maddeleri öncelikle klor ve klor bileşikler verilerek bakteriler, yosunlar ve algler öldürülebilir. Dezenfeksiyon güvenliğinin sağlanabildiği tesis koşulları esas itibarıyla kimyasal madde kullanımı miktarı açısından belirleyicidir. Her koşulda uygulanması mutlak zorunluluktur. 3.2. Su hazırlığı için gereken malzemeler Su hazırlığı ve dezenfeksiyon için aşağıdaki kimyasal maddelerin doğru dozda havuzda bulunması gerekir.

Bu standartta belirtilmemiş olan dezenfeksiyon maddeleri ile yardımcı diğer malzemeler, oluşturduğu konsantrasyon içindeki etkin madde cinsine ve miktarına bağlı olarak; yüzenler ve personel için tehlike ve risk oluşturmuyorsa, su hazırlık ve dezenfeksiyonunu engellemiyorsa, havuzdaki malzemeye aksi etki yapmıyorsa kullanılabilir. Dezenfeksiyon için doğru metotlar çerçevesinde;- Klor gazı- Sodyum hipoklorit (sıvı)- Kalsiyum hipoklorit (granül veya tablet halinde) en az %65 saflıkta katı Ca (ClO)₂ ve %5-10 konsantrasyonlu çözelti- Kullanım yerinde NaCl elektrolizi ile elde edilen sodyum hipoklorit- Kullanım yerinde NaCl elektrolizi ile elde edilen klor gazı Topaklanma ve su hazırlama için;- Alüminyum sülfat- Alüminyum klorür-heksahidrat- Sodyum alüminat

PB94

INVESTIGATION OF AYVALI DERE-BURSA AND ITS ENVIRONMENTAL USES WITHIN THE SCOPE OF URBAN RECREATION AREAS

Zeynep Pirselimöđlu BATMAN, Elvan ENDER, Aysun ÇELİK

Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakóltesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Bursa

INTRODUCTION: At the present time, the monotonous living conditions offered by cities have negative effects on people. People need recreation and recreation areas in order to get away from this intense condition and to listen their physical and intellectual freedom and to assess their free time. Recreation in urban areas is often accompanied by a variety of purposes, such as moving away, resting, relaxing, sightseeing, participating in concerts, and experiencing different activities in short periods of free time and in people's immediate surroundings. These events can take place actively or passively either in large indoor or outdoor green spaces, in sport areas, at river banks, as well as indoors in urban areas.

The purpose of the study, will be to examine urban recreational use efficiency and urban recreational activities in the areas that show overurbanization along the stream and open green spaces around them.

MATERIAL and METHOD: The study will be carried out at the points of intensive urbanization and industrialization of Ayvalı Dere which is located within the borders of Yüzüncüyıl, 29 Ekim Districts, Ozluce Village and located within the borders of Nilüfer County of Bursa. Urban recreational potentials of the areas along the stream will be assessed and current activities will be determined.

RESULT: In the scope of the study, urban recreational activities will be discussed in the negotiations and interviews conducted with the dwellers in accordance with potential of the research area.

Keywords: Urban Recreation, Open green spaces, Bursa

REKREASYONEL ETKİNLİKLERE KATILAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMAN DOYUM DÜZEYLERİ İLE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

¹Emrah SERDAR, ²İsmail AYDIN, ³Abdurrahman KIRTEPE, ⁴Mehmet DEMİREL

¹*İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul*

²*Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği Bölümü, Bartın*

³*Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Eğitimi Bölümü, Elazığ*

⁴*Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Rekreasyon Bölümü, Kütahya*

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin serbest zaman doyum düzeyleri ile tükenmişlik düzeylerini belirlemek ve bu iki kavram arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu araştırmanın çalışma gurubunu Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören 135 erkek ve 69 kadın olmak üzere toplam 204 kişi oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanmış kişisel bilgi formuna ek olarak, Beard ve Raghed (1980) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Gökçe ve Orhan (2011) tarafından yapılan “Serbest Zaman Doyum Ölçeği” ile “Maslach ve Jackson” (1981) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Ergin (1992) tarafından yapılan “Maslach Tükenmişlik Envanteri” kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin parametrik test koşullarına uygun olduğu anlaşılmıştır. Katılımcıların serbest zaman doyum ile tükenmişlik düzeylerinin bazı demografik özelliklere göre farklılığını belirlemek için MANOVA; serbest zaman doyum ile tükenmişlik arasındaki ilişki düzeyini belirlemek için Person Korelasyon testleri uygulanmıştır. Ayrıca anlamlı fark görülen değişkenlerde farklılıkların hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için Tukey testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Araştırma bulgularında; MANOVA test sonuçlarında “cinsiyet”, “yaş”, “sınıf düzeyi”, “refah düzeyi”, “spor yapma durumu”, “spor kategorisi” değişkenlerine göre SZDÖ ve MTE toplam puanlarında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). SZDÖ ve MTE puanlarında arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için yapılan Pearson Korelasyon testine göre; “duyarsızlaşma” boyutu ile “eğitsel”, “fiziksel”, “estetik” boyutları arasında düşük ve pozitif yönde; “duygusal tükenme” boyutu ile “eğitim” boyutu ile düşük ve pozitif yönde, “sosyal” boyutu ile düşük ve negatif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

SONUÇ: Sonuç olarak; katılımcıların serbest zaman doyum düzeylerinin bazı demografik değişkenlere göre değiştiği ve tükenmiş seviyelerinin serbest zaman doyumlarını etkilediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler; Serbest Zaman Tatmini, Tükenmişlik, Rekreasyonel Etkinlik, Serbest Zaman, Rekreasyon

PB196

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN YÖNETİMLERİ İLE AKADEMİK BAŞARI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

¹Emrah SERDAR, ²Duygu Harmandar DEMİREL, ²Mehmet DEMİREL, ¹Veli Ozan ÇAKIR

¹*İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul*

²*Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Rekreasyon Bölümü, Kütahya*

GİRİŞ VE AMAÇ: Araştırmanın amacı, üniversitede öğrenim gören öğrencilerin boş zaman yönetimleri ve akademik başarıları arasındaki ilişkinin belirlenmesi ile boş zaman yönetimlerini farklı değişkenlere göre incelemektir. Bu amaç doğrultusunda tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 106 (%39,7) “Kadın” ve 161 (%60,3) “Erkek” toplam 267 üniversite öğrencisi çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören yaş ortalaması $22,27 \pm 1,34$ olan öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanmış kişisel bilgi formuna ek olarak, Öğrencilerin boş zaman yönetimlerini belirlemek için, Wang ve ark., (2011) tarafından geliştirilen, Akgül ve Karaküçük (2015) tarafından Türkçe’ye uyarlanan “Boş Zaman Yönetimi Ölçeği” kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için bağımsız t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. Son olarak ise, Boş zaman yönetimi ölçeğinin alt boyutları ile akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkiyi ölçmek için Pearson korelasyon analizden faydalanılmıştır.

BULGULAR: Cinsiyet değişkenine göre boş zaman yönetimi ölçeğinin “Amaç Belirleme ve Yöntem” alt boyutunda erkek öğrenciler, kadın öğrencilere oranla daha yüksek skor elde etmişlerdir ($t=-1,759$; $p<0.05$). Yaş değişkenine göre ise, boş zaman yönetimi ölçeğinin “Değerlendirme”, “Boş Zaman Tutumu” ve “Programlama” alt boyutlarında 21-25 yaş aralığındaki öğrenciler, diğer yaş gruplarındaki öğrencilere oranla daha yüksek puan elde etmişlerdir ($f= 3,657$; $5,085$; $4,237$; $p<0.05$). Son olarak katılımcıları boş zaman yönetimleri ile akademik başarıları arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki bulunmuştur.

SONUÇ: Sonuç olarak erkek katılımcılar boş zaman yönetimlerinde amaç ve yöntem belirlemede kadın katılımcılara oranla daha başarılı oldukları, 21-25 yaş aralığındaki bireyler boş zaman yönetimlerinin değerlendirme, etkinliklere yönelik tutumda ve programlamada diğer yaş gruplarına göre daha başarılı oldukları ve boş zamanlarını etkili değerlendirebilen ve yönetebilen katılımcıların akademik başarı düzeylerini de olumlu bir şekilde etkilediği görülmüştür.

SPOR İŞLETMELERİNDEKİ YÖNETİCİLERİN ÖRGÜTSEL STRES KAYNAKLARININ İNCELENMESİ

¹Cemile Nihal YURTSEVEN, ¹Bilge DONUK, ¹Suzan DAL, ²Eray YURTSEVEN

¹İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ: Bugün modern toplumlarda, insanları stressiz düşünmek mümkün değildir. İnsanlar yaşamlarının büyük bir kısmını iş ve işle ilgili faaliyetleri düşünerek geçirmektedir. Bu durum ister istemez çalışanın iş sürecinde ya da sonucunda oluşan olumsuz fiziksel ve psikolojik etkenlere maruz kalmasına yol açmaktadır. Spor hizmetlerinin kalitesi ve başarısı açısından en önemli unsur, spor alanında görev alan insan gücünün başarısı olmaktadır. Spor hizmetlerinin temel prensibi sağlığı korumak, geliştirmek ve daha iyi koşullarda yaşamı sürdürmektir. Bu açıdan spor hizmetlerinde görev yapan çalışanların; kendi sağlık durumlarını etkileyen, farklı sağlık sorunlarına neden olan ve iş gücü kayıplarına sebep olan stres kaynaklarının belirlenmesi önem taşımaktadır. Spor yöneticiliği bir meslek olarak kabul edilmektedir. Sporun amatörce, sadece hevesle ya da sevgiyle yönetilemeyeceği bilinmektedir. Spor yöneticileri, kurumlarının amaç ve ilkeleri doğrultusunda politikalar tespit edecek, plân ve programlar yapacak, kararlar alacaktır. Bu önemli görevleri yürüten spor yöneticileri, son yıllarda artan rekabet, iş ilişkileri üzerindeki kopukluklar, daha fazla kazanma isteği gibi hususlar çalışanlar üzerinde stres oluşturmaktadır. Bu açıdan stresin hem direk sağlık etkileri, hemde örgütsel stres açısından yönetsel alanda meydana getirdiği olumsuzlukların giderilebilmesi amacıyla, bu stres kaynaklarının belirlenmesi ve ortadan kaldırılması için gerekli önlemlerin alınması gerekmektedir. Bu araştırmanın temel amacı; stres kavramının en çok yaşandığı sektörlerden biri olan spor sektöründe yer alan spor işletmelerindeki yöneticilerin mevcut örgütsel stres faktörlerinin kaynaklarını ve etkilerini saptamaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Araştırma, İstanbul il merkezinde yer alan Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'ne kayıtlı spor işletmelerinde görev alan 100 spor yöneticisine ulaşılması hedeflenmiştir. Veriler uygulanan ilgili literatürlerin taranması sonucunda oluşturulan soru formu aracılığıyla toplanmıştır. Anket dağıtımdan önce bilgilendirme yapılmış ve yüz yüze görüşme tekniği uygulanmıştır. Katılımcıların bazıları içinde buldukları yoğun iş temposu nedeniyle anketi yanıtlamaya zamanları olmamış, bazı anketler soruların eksik yanıtlanması nedeniyle değerlendirme dışında bırakılmıştır. Bu nedenle değerlendirme toplam 91 anket üzerinden yapılmıştır. Araştırmanın amacına uygun olarak iki bölümden oluşan bir anket uygulanmıştır. Anketin birinci bölümünde katılımcıların demografik özelliklerini belirleyen 6 soru yer almaktadır. Anketin ikinci bölümünde 42 sorudan oluşan spor yöneticilerinin örgütsel stres faktörlerini belirlemeye yönelik soruların yer aldığı stres değerlendirme ölçeği bulunmaktadır. Veriler SPSS 12.0 programına girilmiştir. SPSS programına girilen veriler tanımsal istatistik analizleri, hipotez testleri ile incelenmiştir. Değişkenler arasındaki istatistiksel fark $P < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

TARTIŞMA: Spor yöneticilerinin cinsiyete göre, almış oldukları stres puanları hesaplandığında, cinsiyetler arasında anlamlı derecede fark bulunmuştur. Erkek yöneticilerde stres puanı 124,60 iken, kadın yöneticilerde bu skor 110,68 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar ışığında erkek yöneticiler kadın yöneticilere göre daha yüksek stres düzeyine sahiptir. Stres puanlarının spor yöneticilerinin evli ve bekar olmaları açısından incelendiğinde, evli olanların stres puanları ortalaması 129,42 iken, bekar olanların 106,57 olarak hesaplanmıştır. Çalışmaya katılan yöneticilerin medeni durumlarına göre aldıkları stres puanları istatistiksel açıdan anlamlı derecede farklı bulunmuş olup, evli olanlar bekar olanlara göre anlamlı derecede yüksek stres puanına sahiptir. Demografik özelliklerden yöneticilerin almış oldukları eğitim durumları değerlendirildiğinde, lisans eğitimine sahip olanların stres puanları ortalamasının 112,34 olduğu buna karşın, yüksek lisans mezunu olanlarda bu değer 132,12'ye yükseldiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, Çalışanların başarıları iş yerini de başarıya götürecektir. Bu nedenle, örgütler çalışanların stres kaynaklarını doğru bir şekilde belirleyip, giderilmesi veya kontrol altına alınması için gerekli önlemleri öğrenmek ve uygulamaya koymak konusunda çalışmalıdır.

PB225

SPOR VE REKREASYON AKTİVİTELERİNİN YALNIZLIK DUYGU DURUMLARINA ETKİSİ

¹Yener AKSOY, ²Yılmaz AKSOY

¹Samsun Gençlik Hizmetleri Ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

²Samsun Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Spor iletişim için mükemmel olanaklar sunar bir eğitim faaliyeti olan spor, anlayış ve sorumluluk taşıyabilme ve işbirliği içinde düzen sağlama kabiliyetini de geliştirirken birey her iki cinsiyetle etkileşime girerek, kabul görme ve aidiyet duygusunu yaşamaktadır. Doğal olarak uyum düzeyi artacaktır. Bu nedenle spor, toplumsal bütünleşme için önemli bir etkiye sahiptir. Yalnızlıkla ilgili önceki literatüre bakıldığında kaygı, öfke, üzüntü duygularına neden olduğu için hoş olmayan bir deneyim olarak açıklandığını görülmektedir.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı 12-14 yaşındaki bireylerin yaz spor okuluna devam eden kurs ve müsabaka dönemlerindeki UCLA-LS(YALNIZLIK ÖLÇEĞİ) puanlarını karşılaştırmaktır.

METOT: Bu çalışmanın örneklemini ilçedeki yaz spor okuluna kayıt yaptıran ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 12-14 yaş grubundaki toplam 190 erkek birey oluşturmaktadır. Bu bireylere yalnızlık seviyelerini belirlemek için uygulanan UCLA yalnızlık Ölçeği, 10'u düz 10'u ters olmak üzere toplam 20 maddeden oluşmakta ve her biri 1-4 arasında puan almaktadır. Ters ve düz maddelerden alınan puanlar toplanarak kişinin ölçekten aldığı toplam puan elde edilmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 20 iken, en yüksek puan ise 80'dir. Ölçekten alınan toplam puanın yüksek olması yalnızlık düzeyinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Araştırmada sportif faaliyetlere yeni katılan ve müsabaka dönemine kadar devam eden bireyler açısından UCLA Yalnızlık Ölçeğinden alınan puanlara uygulanan Kolmogrov-Smirnov ($n \geq 50$ için) test sonuçlarına göre hata terimlerinin normal dağılım göstermemesi nedeni ölçekten alınan ön test-son test toplam puanlar arasındaki farklılıklar Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek testi ile ortaya konulmuştur.

SONUÇ: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, güvenilirlik katsayısı UCLA Yalnızlık Ölçeği için 0,812 olarak bulunmuştur. Bu değer, araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli görülen 0,70 değerinin üzerindedir (Altunışık ve ark., 2007). Yaz spor okuluna kayıt yaptıran öğrencilerin Kurs dönemiyle müsabaka dönemindeki UCLA-LS Yalnızlık puanları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($P < 0,001$) (Tablo 1). Kurs dönemindeki UCLA-LS Yalnızlık seviyeleri puanları, müsabaka dönemlerindeki UCLA-LS Yalnızlık seviyeleri puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Spora yeni başlayanlar kendilerini daha yalnız hissederken aynı kişiler müsabaka dönemine geldiklerinde yalnızlıklarının azaldığını görülmektedir. UCLA yalnızlık Ölçeği Puanı Spora yeni başlayanlarda;51,07, Düzenli olarak devam edenlerde;47,47 olarak bulunmuştur.

Tablo 1. Katılımcılara uygulanan UCLA yalnızlık ölçeğinden alınan puanlar

UCLA yalnızlık Ölçeği Puanı	n	Ortalama	Std.Sapma	Median	IQR	P-değeri
Ön test	190	51,07	6,83	53,00	6,00	<0,001
Son test	190	47,47	9,18	48,00	13,00	

TARTIŞMA: Yaz spor okuluna kayıt yaptıran bireylerin kurs dönemindeki UCLA-LS Yalnızlık Ölçeği puanları, müsabaka dönemlerindeki UCLA-LS Yalnızlık Ölçeği puanlarından daha düşük bulunmuştur ($P<0,001$). Spora yeni başlayanlar kendilerini daha yalnız hissederken aynı kişiler kurslara katılmaya devam ettikçe yalnızlıklarının azaldığını görülmektedir. Bireylerin hem yakın kişilerarası ilişkilere hem de geniş gruplara ve topluma bağlanmaya ihtiyaçları vardır. Yalnızlık bireyin yaşamını olumsuz olarak etkileyen, gün geçtikçe artan önemli bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Spor, toplumsal bütünleşme arkadaşlık kurma, bir gruba dahil olma gibi bir çok olumlu sosyal olguya katkı sağlamaktadır. Dolayısıyla sporda geçirilen zaman arttıkça ve fiziksel durum iyileştikçe, takıma ve gruba ait olma duygusu çoğaldıkça yalnızlık düzeyi azalmaktadır. Dolayısıyla yapılan çalışmada kurs döneminde UCLA-LS Yalnızlık Ölçeği yüksek müsabaka döneminde ise sporda geçen süre arttığı, bir gruba dahil olduğu için düşük çıkmasının sebebi olarak düşünülebilir.

PB226

ANTRENMAN VE MÜSABAKA DÖNEMLERİNİN DEPRESYON ÜZERİNE ETKİSİ**²Soner ÇANKAYA, ¹Yener AKSOY**¹Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun²Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, Ordu

GİRİŞ: Egzersize katılımın, fiziksel ve fizyolojik yararlarının yanında gerginliği azalttığı, psikolojik iyilik sağladığı ve psikiyatrik rehabilitasyon programlarının tedavi yöntemleri arasında yer aldığı bilinmektedir. Egzersizin stresle başa çıkma kapasitesini artırdığı halde müsabakaya çıkma anları, mağlubiyet, pas hataları, antrenör baskısı gibi durumlarda ki gibi bazı anlık ve duygusal anlar da stres artabilmektedir.

AMAÇ: Samsun İli Vezirköprü İlçe Gençlik Spor Müdürlüğü tarafından organize edilen yaz spor okuluna kayıt yaptıran bireylerin kurs ve müsabaka dönemlerindeki beck depresyon puanlarını karşılaştırmaktır.

Metot: Çalışmada Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Vezirköprü İlçe Gençlik Spor Müdürlüğü tarafından organize edilen yaz spor okuluna kayıt yaptıran ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 14-16 yaş grubundaki toplam 148 erkek bireye uygulanmıştır. Bu bireylere beck depresyon seviyelerini belirlemek için uygulanan BDÖ, 21 maddeden oluşmakta ve her biri 0-3 arasında puan almaktadır. Daha sonra toplam puan bireye ait depresyonun şiddetini belirlemek için kritik değerler ile kıyaslanır. Bunun için kritik değerler: 1-10 puan arası Normal, 11-16 puan arası en düşük düzey depresyon, 17-20 puan arası hafif düzey depresyon, 21-30 puan arası orta düzey depresyon, 31-40 puan arası şiddetli depresyon, 41-63 arası ise çok şiddetli depresyon olarak tanımlanmıştır (Ahmadipour et al. 2012). Araştırmada sportif faaliyetlere katılan bireylere kurs döneminde (ön-test) ve müsabaka döneminde (son-test) uygulanan BDÖ'nden alınan puanlara uygulanan Kolmogrov-Smirnov test sonuçlarına göre hata terimlerinin normal dağılım göstermemesi nedeni ölçekten alınan öntest-sontest toplam puanlar arasındaki farklılıklar Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi ile ortaya konulmuştur.

ARAŞTIRMA BULGULARI: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, güvenilirlik katsayısı BDÖ için 0,764 olarak bulunmuştur. Bu değer, araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli görülen 0,70 değerinin üzerindedir (Altunışık ve ark., 2007). Yaz spor okuluna kayıt yaptıran öğrencilerin kurs dönemiyle müsabaka dönemindeki beck depresyon puanları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($P < 0,001$). Kurs dönemindeki Beck Depresyon puanları, müsabaka dönemlerindeki puanlarından daha düşük bulunmuştur ($P < 0,001$). Kurs dönemlerindeki beck depresyon ölçeği puanı; 7,88 ve müsabaka dönemlerindeki beck depresyon ölçeği puanı; 15,61 olarak bulunmuştur ($P < 0,001$).

Tablo 1. Katılımcılara uygulanan Beck Depresyon ölçeğinden alınan puanlar için tanımlayıcı istatistikler ve analiz sonucuna ait p-değeri

Beck Depresyon Ölçeği Puanı	n	Ortalama	Std.Sapma	Ortanca	IQR	P-değeri
Ön test	148	7,88	8,23	6,0	11,0	<0,001
Son test	148	15,61	15,36	9,0	30,0	

TARTIŞMA VE SONUÇ: Yaz spor okuluna kayıt yaptıran bireylerin kurs dönemindeki Beck Depresyon puanları, müsabaka dönemlerindeki puanlarından daha düşük bulunmuştur. Sportif faaliyetlere katılımın bireylerin depresyon seviyelerine güçlü olumlu etkisi olduğu bilinmesine rağmen, bu çalışma müsabakaların katılımcıların beck depresyon seviyeleri üzerine olumsuz etki yaptığı belirlenmiştir. Dolayısıyla katılımcıların beck depresyon düzeyleri kurs döneminde normal iken, müsabakalar süresinde minimum düzeyde olduğu söylenebilmektedir.

İçinde bulunulan duruma göre herkes ara sıra duygusal çöküntü içine girebilir. Sporcu öğrencilerin antrenman dönemin de daha eğlenceli vakit geçirdikleri için beck depresyon puanının düşük çıkması, müsabaka dönemin de kazanma ve kaybetme duygusu, arkadaşları arasındaki çekişme, antrenör baskısı gibi birçok etken beck depresyon puanının artma sebebi olarak gösterilebilir.

PB227

REKREASYON FAALİYETLERİNE KATILIMIN İŞ DOYUMU ÜZERİNE ETKİSİ

²Soner ÇANKAYA, ¹Yener AKSOY

¹Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

²Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, Ordu

GİRİŞ: İş doyumunu, bir personelin işi ile ne kadar mutlu olduğunun göstergesidir. İşe karşı duyulan hoşnutsuzluk iş doyumunu, işe karşı duyulan hoşnutsuzluk ise iş doyumunu göstermektedir. Vatandaşa hizmet üreten kamu kurum ve kuruluşları için kaliteli hizmet sunmak stratejik bir öneme sahiptir. Kaliteli hizmetin yolu yetenekli ve iyi motive olmuş, yüksek performansla sahip, iş doyumunu yüksek personelden geçmektedir.

AMAÇ: Sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan 23-35 yaş aralığındaki erkek kamu personellerinin iş doyum puanlarını karşılaştırmaktır.

METOT: Çalışmada Minnesota İş Doyum Ölçeği Samsun'un Vezirköprü İlçesi'ndeki kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden toplam 300 personele (150'si sportif faaliyetlere katılan, 150'si sportif faaliyetlere katılmayan) uygulanmıştır. Bu bireylere iş doyum seviyelerini belirlemek için uygulanan Minnesota İş Doyumu Ölçeği, 20 maddelik ve her biri 1-5 (Hiç memnun değilim- Çok memnunum) arasında puanlanan beşli likert tipi bir ölçektir. Sportif faaliyetlere katılan ile katılmayan bireyler açısından İş Doyum Ölçeği ve alt boyutlarından alınan puanlara uygulanan Kolmogorov-Smirnov ($n \geq 50$ için) test sonuçlarına göre hata terimlerinin normal dağılım göstermemesi ($P < 0,05$) nedeni ölçekten ve alt boyutlardan (İçsel iş doyum ve Dışsal iş doyum) alınan toplam puanlar arasındaki farklılıklar Mann-Whitney U testi ile ortaya konulmuştur.

ARAŞTIRMA BULGULARI: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, güvenilirlik katsayısı İş Doyum Ölçeği için 0,936; alt boyutları olan İçsel ve dışsal iş doyum için ise sırası ile 0,897 ve 0,883 olarak bulunmuştur. Bu değer, araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli görülen 0,70 değerinin üzerindedir (Altunışık ve ark., 2007). Sportif faaliyetlere katılan bireylerin genel iş doyum ve içsel ve dışsal iş doyumunun sportif faaliyetlere katılmayan bireylere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($P < 0,001$). Faaliyetlere katılanlarda iş doyum puanı; İş doyum;72, İçsel doyum;37,36, Dışsal doyum; 27,51, Faaliyetlere katılmayan iş doyum puanı; İş doyum;58,86, İçsel doyum;44,45, Dışsal doyum; 21,50 olarak bulunmuştur($P < 0,001$).

Tablo 1. Kurum Personellerine uygulanan İş Doyum ölçeği ve alt boyutlarından alınan puanlara ait tanımlayıcı istatistikler ve analiz sonuçlarına ait p-değerleri

Sportif Faaliyete Katılım	n	Ortalama	Std.Sapma	Ortanca	IQR	P-değeri
İş Doyum Ölçeği						
Katılan	150	72,06	13,46	74,0	17,0	<0,001
Katılmayan	150	58,86	14,13	60,0	16,0	
İçsel İş doyumu						
Katılan	150	44,55	8,22	46,0	10,0	<0,001
Katılmayan	150	37,36	8,78	38,0	11,0	
Dışsal İş doyumu						
Katılan	150	27,51	6,19	28,0	8,0	<0,001
Katılmayan	150	21,50	6,24	21,0	8,0	

TARTIŞMA ve SONUÇ: İlçede düzenlenen sportif faaliyetlere katılan bireylerin İş doyum ölçeği ile bu ölçeğin alt boyutlarındaki maddelere verilen cevaplar incelendiğinde genel iş doyumu ortalama puanının 3,6, sportif faaliyetlere katılmayanların ise 2,94 olduğu belirlenmiştir. Bu durum sosyal etkinliklere katılmanın bireylerin duygusal yönden yıpranmışlığını ve başkalarına karşı olumsuz tavır geliştirmesini engellemekte ve işyerindeki memnuniyetini arttırdığı göstermektedir. Dolayısı ile kurum çalışanlarına yönelik motivasyon ve toplam kalite çalışmaları yanı sıra onların rekreasyon faaliyetlerine katılımının teşvik edilmesi önerilmektedir.

PB296

ORTAOKUL ÇAĞINDAKİ ÖĞRENCİLERİN OYUN VE ARKADAŞLARIYLA GEÇİRDİĞİ ZAMANIN ŞİDDET DURUMUNA ETKİSİ

¹Mehmet UYAR, ²Yener AKSOY

¹Gençlik ve Spor Bakanlığı, Ankara

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü Samsun

GİRİŞ: Toplumun temelleri sağlıklı bir şekilde devam edebilmesi için, toplumların devamını sağlayacak olan çocuk ve gençlerin sosyal, psikolojik ve eğitim olarak her yönden tam donanımlı yetişmesinden geçmektedir. Bu çevre içerisinde çocukların okul içi ve okul dışı sosyal ve sportif etkinlikler yer verilirken her çocuk mahallesinde ki arkadaşlarıyla zaman geçirip, oyun kurup oynamalı ve zamanın en kötü alışkanlığının hareketsiz bir toplumun yetiştiğinin unutulmaması gerekir. Çocukluk dönemin de alınmayan önlemler ilerleyen dönemde hem kişiye hem de toplumun köklerinin bozulmasına sebep olurken toplum içi şiddet, huzursuzluk, her geçen gün katlayarak artacaktır.

AMAÇ: Çalışmanın amacı ortaokul çağındaki öğrencilerinden ders saatlerinin dışında arkadaşlarıyla oynayanlar ile kendine oyun saati ayırmayan öğrencilerin ve kız ile erkeklerin Saldırganlık Ölçeği puanları karşılaştırmaktır.

METOT: Çalışmada ortaokul öğrencilerinden rastgele seçilen 880 öğrenciye okul ders saatlerinin dışında arkadaşlarıyla oynayanlar ile kendine oyun saati ayırmayan öğrencilerin ve kız ile erkeklerin Saldırganlık durumu değerlendirmiştir. Saldırganlık ile ilgili tutum ve davranışlarını karşılaştırmak için, Tuzlunun hazırlamış olduğu Saldırganlık Ölçeği kullanılmıştır. Saldırganlık Ölçeği açık, gizli, fiziksel, sözel ve dolaylı saldırganlıkla ilgili davranışları ölçmeye yönelik 45 maddeden oluşmaktadır. Ölçekteki 30 madde düz, 15 madde ise ters ifadeler şeklinde düzenlenmiştir. Ölçekte puanının yükselmesi saldırganlık düzeyinin artmasına işaret etmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 45, en yüksek puan ise 225' tir. Değişkenlerin analizinde SPSS 22.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Bağımsız iki grubun nicel verilere göre bir biri ile karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi Monte Carlo sonuçlarıyla birlikte kullanıldı. İç tutarlılıklar Cronbach alpha değeri ile gösterilmiştir. Nicel değişkenler tablolarda ortalama \pm std.(standart sapma), medyan \pm IQR(Interquartile Range) ve Kategorik değişkenler ise n(%) olarak gösterildi. Değişkenler %95 güven düzeyinde incelenmiş olup p değeri 0,05 ten küçük anlamlı kabul edildi.

SONUÇ: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, Saldırganlık Ölçeği anketinin güvenilirlik katsayısı 0,815 olarak araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli olarak bulunmuştur. Ortaokul öğrencilerinden ders saatlerinin dışında kendilerine oyun saati ayırıp arkadaşlarıyla oynayanlar ile okul saatinin dışın da kendine oyun saati ayırmayan öğrencilerin arasında anlamlı şekilde oyun oynayanların lehine bir fark bulunmuştur($P<0,001$). 1 saat ve az oynayanların saldırganlık puanı; 138 ± 30 ve 2 saat veya fazla oynayanlarda; 135 ± 24 bulunmuştur($P<0,001$). Kız öğrencilerle erkek öğrencileri karşılaştırdığımız da erkeklerin lehine anlamlı bir sonuç görülmektedir($P<0,001$). Kızlar; 140 ± 30 , Erkekler; 134 ± 20 olarak bulunmuştur. ($P<0,001$).

TARTIŞMA: Oyun oynamayan çocuklarda, oynayan çocuklara göre şiddet meyillerinin daha yüksek olduğu görülmektedir($P<0,001$). Kızlar Erkeklerle oranla şiddet meyillerinin daha yüksek olduğu görülmektedir($P<0,001$). Diğer parametrelerdeki ölçümlerde anlamlı bir fark bulunamamıştır. Çocukluk ve Ergenlik dönemi içerisinde bulunan öğrencilerin okul, akran gruplarıyla olan arkadaşlık bağları, bireysel becerileri, kendilerine ayırdıkları oyun zaman, akademik başarısı gelecekte toplum içindeki yerini ve ruhsal durumuna direk etki edecek durumlardır. Yapılan birçok çalışmada da sosyal ve sportif faaliyetlere katılan bireylerin daha sosyal oldukları ve ruhsal durumlarının da daha sağlıklı olduğu gözlemlenmektedir. Yaptığımız çalışmada da gözüktüğü gibi okul haricinde de kendilerine zaman ayırıp akranlarıyla oynayan çocuklar da ruhsal durumuna olumlu etki yaptığı görülürken, arkadaşlarıyla oynamayan ve paylaşım yapmayanların saldırganlık puanının yüksek çıkması olağandır.

ERGENLİK DÖNEMİNDEKİ GENÇLERDE DÜZENLİ EGZERSİZİN VE TEKNOLOJİNİN ŞİDDET ÜZERİNE ETKİSİ

¹Bülent ÇAM, ²Yener AKSOY

¹Samsun Milli Eğitim Müdürlüğü, Samsun

²Samsun Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü, Samsun

GİRİŞ: Saldırganlık “canlı bir varlığa zarar verme veya incitme amacıyla yöneltilen, canlının da böyle bir işlemde kaçındığı davranış” olarak ifade edilmektedir. Yaşamın her bölümünde ve çoğu ortamda dolaylıda olsa sözlü ya da fiziksel olarak şiddet olaylarına şahitlik edilmektedir. Ergenlik döneminde ki bireyle birlikte ileride ona hükmedecek toplumdaki yerini belirleyecek bu davranışları da geliştirmek ve kalıplaştırmaktadır. Ergenlik çağındaki gençlerde daha etkili olan Şiddet sosyal çevre, zamanın kiminle nerede geçirildiği kullanılan teknolojik aletlerin sıklığı, aile durumu, evden uzak olma gibi birçok etken kişinin saldırganlık durumunu değiştirir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı ergenlik döneminde ki bireylerden düzenli spor yapanlar, yapmayanlar, iletişim araçlarını kullanım sıklığı, Okullarına taşınmalı eğitim durumlarına göre Saldırganlık Ölçeği puanlarını karşılaştırmak.

METOT: Bu çalışmada 15-16 yaşlarındaki öğrencilerinden rastgele seçilen 850 öğrenciye düzenli spor yapanlar, yapmayanlar, okullarına gidiş-geliş durumları, kendilerine ait telefonu ve evde interneti olup olmadığına göre Saldırganlık Ölçeğinin değerlendirilmesi yapılmıştır. Örneklem alınan iki farklı grubun saldırganlık ile ilgili tutum ve davranışlarını karşılaştırmak için, Tuzlunun hazırlanmış olduğu Saldırganlık Ölçeği kullanılmıştır. Saldırganlık Ölçeği açık, gizli, fiziksel, sözel ve dolaylı saldırganlıkla ilgili davranışları ölçmeye yönelik 45 maddeden oluşmaktadır. Ölçekteki 30 madde düz, 15 madde ise ters ifadeler şeklinde düzenlenmiştir. Ters ifade olarak düzenlenen maddelerin puanlanması tersine çevrilerek yapılmaktadır. Ölçekte puanının yükselmesi saldırganlık düzeyinin artmasına işaret etmektedir. Saldırganlık ölçeğinden alınabilecek en düşük puan 45, en yüksek puan ise 225'tir. Değişkenlerin analizinde SPSS 22.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Bağımsız iki grubun nicel verilere göre bir biri ile karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi Monte Carlo sonuçlarıyla birlikte kullanıldı. İç tutarlılıklar Cronbach alpha değeri ile gösterilmiştir. Nicel değişkenler tablolarda ortalama \pm std.(standart sapma), medyan \pm IQR(Interquartile Range) ve Kategorik değişkenler ise n(%) olarak gösterildi. Değişkenler %95 güven düzeyinde incelenmiş olup p değeri 0,05 ten küçük anlamlı kabul edildi.

SONUÇ: Çalışmada kullanılan ölçek maddelerine verilen cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenilirlik analizi sonucunda, Saldırganlık Ölçeği anketinin güvenilirlik katsayısı 0,900 olarak araştırmanın güvenilirliğini sağlamada yeterli olarak bulunmuştur. Okullarına gidiş-gelişlerini taşınmalı eğitimle yapan ile okulu hemen evinin yanında olanlar arasında da ki Saldırganlık Ölçeği puanların da evleri okullarına yakın olanların lehine anlamlı düzeyde farklılık tespit edilmiştir($P < 0,001$). Kendilerine ait cep telefonu olanlarla telefonu olmayanlar arasındaki Saldırganlık Ölçeği puanların da telefonları olanların lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. ($P < 0,001$). Düzenli spor yapanlar lehine bir veri olsa da spor yapanlar ile yapmayanlar arasında da ve evde interneti olup olmadığına göre Saldırganlık Ölçeğinin puanların da anlamlı düzeyde farklılık tespit edilememiştir($P > 0,005$).

TARTIŞMA: Taşınmalı eğitimle ile okulu yakın olanlar arasında da ki Saldırganlık Ölçeği puanların da yakın olanların lehine, Cep telefonu olanlarla telefonu olmayanlar arasındaki Saldırganlık Ölçeği de telefonları olanların lehine anlamlı düzeyde farklılık tespit edilmiştir($P < 0,001$). Taşınmalı eğitim; 139 ± 29 , Evleri yakın olan; 135 ± 23 , Cep telefonu olanlar; $133 \pm 18,5$, Telefonu Olmayanlar; 137 ± 27 şeklinde bulunmuştur. Diğer parametrelerde anlamlı düzeyde bir farklılık bulunamamıştır($P > 0,005$). Yapılan çalışmada telefon zamanımızın başlıca ihtiyaçlarından bir tanesidir, ihtiyaçlar karşılanmadığında şiddete mehilin artması olağandır bu görüşten yola çıkarsak telefonu olmayanların saldırganlık puanının yüksek çıkmasının sebebi olarak düşünülebilir. Taşınmalı eğitimde çocuklar velilerin gözetimin den uzak ve aileden kontrolünde olmayan bir okul hayatı geçirmektedir bu durumdan sebep taşınmalı eğitimle okullarına gelen öğrencilerde saldırganlık puanının yüksek çıkmasını desteklemektedir.

PB318

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDEKİ AKADEMİSYENLERİN ÖZ LİDERLİK SEVİLERİNİN İNCELENMESİ

¹Okan ÜNVER, ²Okan ÜNVER, ²Durdu Mehmet SAVRUN, ²Hüseyin KÖSE

¹Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Eskişehir

²Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

GİRİŞ ve AMAÇ: Literatürde liderlik ile ilgili çalışmaların çoğalmasıyla birlikte liderlik kavramının daha detaylı bir şekilde incelenme ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu incelemeler sonucunda geçmiş liderlik kadar önceki tarihlere dayanmayan ve kendi kendinin yönetebilmek olarak da adlandırılan öz liderlik olgusu ön plana çıkmıştır. Öz liderlik literatürde ilk olarak 1986 yılında Manz tarafından açıklanmış olup, bir kişinin bireysel ve grup halinde başarılı olabilmek için kendini motive ederek yönlendirmesi süreci olarak tanım kazanmıştır (Tabak vd, 2013: 215). Öz liderlik olgusuyla kişilere, kendilerini yönetebilme ve kendilerinin liderleri olabilmeye gücünün varlığı ortaya çıkmıştır. Liderlik, grubun tepesindeki bir imgeyi ifade ederken öz liderlik, grubun içerisindeki herkesin kendilerinin lideri olabileceğini ortaya koyan bir ifadedir. Öz liderlik olgusuyla hedeflenen yönetilenlerin katılımcı fikirlerini rahat bir şekilde dile getiren verimi artmış bilinçli bireyler haline gelmesidir. Tüm bu tanımların ışığında bu çalışmanın amacı gençliğimize liderlik eden akademisyenlerin öz liderlik seviyelerinin belirlenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmanın çalışma grubunda Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Trakya Üniversitesi Kırkpınar Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu bünyesinde çalışan 65'i erkek (%71.4), 26'sı kadın (%28.6) olmak üzere toplam 91 akademisyen yer almaktadır. Araştırmaya katılan akademisyenlere 2002 yılında Houghton ve Neck tarafından oluşturulmuş 2013 yılında Tabak, Sığı, ve Türköz tarafından Türkçe'ye uyarlanmış olan 5'li likert ölçeğe göre düzenlenmiş 29 sorudan oluşan öz liderlik ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde IBM SPSS (23) programı kullanılmıştır. Frekans analizi, T-testi ve One Way ANOVA testi yapılmıştır. Bu çalışmanın güvenilirliğini belirlemek için Cronbach Alpha tutarlılık kat sayısı hesaplanmıştır.

SONUÇ: Akademisyenlerin öz liderlik seviyelerini belirlemek için yaptığımız bu çalışmada katılımcıların demografik özellikleri ve öz liderlik özellikleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda katılımcıların belirli sorularda cinsiyetlerine göre farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Erkek katılımcıların kadınlara göre daha fazla not tutma eylemini gerçekleştirdikleri saptanmıştır. Bu farklılıklar eğitim durumlarının incelenmesinde de ortaya çıkmıştır. Katılımcıların hedeflerini düşünme eylemleri, eğitim durumlarına göre farklılık göstermiştir.

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ İLE SINIF ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ ALGILARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Osman GÜMÜŞGÜL

Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ile Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin zaman yönetimi algılarının çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ve Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören toplam 170 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Britton ve Tesser tarafından 1991 yılında geliştirilen ve Türkçe uyarlamasıyla geçerlilik ve güvenilirlik çalışması Koçak ve Alay tarafından 2002 yılında yapılan “Zaman Yönetimi Ölçeği” kullanılmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Katılımcılardan geri dönen anketlere istatistiksel analiz yöntemi olarak frekans analizi(f), yüzde analizi(%), Independent Sample T-test ve One Way ANOVA testleri uygulanmıştır. Sonuç olarak Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ve Sınıf Öğretmenliği öğrencilerinin zaman yönetimi algı düzeylerinde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin her üç alt boyutta da algılarının yüksek çıkmasının nedeninin sportif katılımlarının gerek müsabaka içerisinde zamanı iyi kullanmaya yönelik alışkanlık durumları gerek sportif zaman dışındaki beslenme, uyku düzeni gibi zaman planlamaları alışkanlıkları açısından onlara avantaj sağlaması olduğu düşünülmektedir. Ayrıca katılımcıların cinsiyet değişkenine göre de istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Bu farklılığın nedeninin kız ve erkek öğrencilerin zamanı farklı algıladıkları ve onu farklı uğraşlar ile farklı tutumlar ve planlamalar ile algıladıklarından olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: zaman yönetimi, beden eğitimi ve spor öğretmenliği, sınıf öğretmenliği

PB325

DETERMINATION OF RECREATIONAL RESOURCES AND RECREATIONAL ACTIVITIES IN WETLAND ECOSYSTEMS: IZNIK LAKE SAMPLE

Aysun Çelik, Zeynep Pirselimođlu Batman, Elvan Ender

Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakóltesi, Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı, Bursa

INTRODUCTION: Wetlands are the most important natural areas in the world. These areas have economic values as well as the opportunities provided by drinking, using, irrigation and water of various industries, reed cutting, fishing, animal husbandry, transportation, education-research, tourism and recreational activities besides their ecological importance. Recreation in wetlands requires the management of these areas to ensure that their resource values, ecological processes, biodiversity, local cultural characteristics by understanding and protecting the value of these properties. Because recreational activities not based on conservation cultures can cause destruction or total loss of wetlands.

MATERIAL AND METHODS: One of the 1327 wetland areas in Turkey and the material of this study, Iznik Lake is the largest of the Marmara Region and is the fifth largest natural lake in Turkey. The lake and its surroundings are a major destination for recreational activities with its natural and cultural landscape properties. In this area, the sensitive relationship between man and nature should not be broken. However, there is no recreation management plan in this area. In this study, It is aimed to determine the characteristics of natural and cultural environment of Iznik Lake, to establish the relation of recreation resources with recreation and to determine the types of recreational activities that conservation culture adopts. In the scope of the research, literature and field studies and inventory of natural and cultural resources of Iznik Lake were prepared and "Outdoor Recreation Resources Classification" method developed by ORRRC (Outdoor Recreation Resources Review Commission) was applied to classification of recreational resources.

RESULTS: As a result of the research, a realistic and feasible recreation function map has been created that will contribute to the recreation planning and management of the area, with a focus on sustainable conservation around Iznik Lake and its surroundings.

Keywords: Iznik Lake, Recreation resource value, Recreation planning, Recreation management, Wetland.

BOLU VALİLİĞİ YAŞLI MERKEZİ KATILIMCILARINDA MEMNUNİYET DÜZEYİ

Şebnem AVCI, Ramazan KURUL, Ömer DURSUN

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Bolu

GİRİŞ VE AMAÇ: Bolu Valiliği ve Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu işbirliği ile 65 yaş üzeri bireyler için gündüz kreşi düşüncesiyle açılan Yaşlı Merkezi, 2008 yılı Ocak ayından itibaren Bolu Merkez İlçe Karaçayır Mahallesi, Karaçayır Aile Sağlığı Merkezinde faaliyetlerini sürdürmektedir. Hem sosyal hem de medikal anlamda yaşlı bireylere hizmet veren bu kurumda, 2011 yılından beri AİBÜ Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu tarafından akademik dönemler içinde haftada iki gün olmak üzere düşük/orta yoğunlukta denge ve koordinasyon eğitimi verilmektedir. Yaşlı bireylerde kas iskelet sistemi değişikliklerine bağlı olarak ortaya çıkan denge bozuklukları düşmeler ve yaralanma riski bakımından önemli bir konudur. Yaşlı bireylere verilecek olan denge ve koordinasyon eğitimi ile bu sorunların azaltılabildiği ve kişilerin 'well-being' algılarının iyileştiği literatürde gösterilmektedir. Bu araştırma, bu eğitime katılan bireylerin genel olarak yaşlı merkezinden ve egzersiz programına katılmaktan duydukları memnuniyetlerini sorgulamak üzere planlandı.

GEREÇ VE YÖNTEM: Araştırmanın örneklemini Bolu Valiliği Yaşlı Merkezine kayıtlı olup sosyal ve fiziksel faaliyetlere katılım gösteren yaşlı bireyler oluşturdu. Demografik verilerinin alınmasının ardından araştırmacılar tarafından oluşturulan değerlendirme formunda 10 santimetrelik vizüel analog skala üzerinde genel olarak yaşlı merkezinde açılan kurslardan memnuniyetlerini, yapılan egzersiz programından memnuniyetlerini ve çalışma için kullanılan spor salonundan memnuniyetlerini 0 ile 10 arasında değerlendirmeleri istendi. Sonuç: Yaşlı Merkezine kayıtlı olup egzersiz programına düzenli katılım gösteren yaş ortalamaları 68 ± 11 olan, 9'u kadın, 9'u erkek 18 kişiye anket formu uygulandı. Bu kişilerin 14'ü evli, 4'ü dul; 7'si yüksek öğrenim, 6'sı ilköğretim, 5'i orta öğrenim mezunu idi. Yaşlı merkezine kayıtlı olma süreleri ortalama 48.51 ± 45.65 ay idi (min 1 ay, maks 10 yıl). Egzersize katılım ortalaması 31.18 ± 25.49 ay idi (min 1 ay, maks 6 yıl). Genel olarak yaşlı merkezinden memnuniyetleri, egzersizden memnuniyetleri ve spor salonundan memnuniyetleri sırasıyla; 9.41 ± 6.0 , 9.45 ± 5.8 ve 9.31 ± 1.14 şeklindeydi.

TARTIŞMA: Toplumumuzda vakitlerinin çoğunu evde ve bir işle uğraşmayarak geçiren yaşlılar fiziksel inaktivite kısır döngüsü içine girdiklerinde well-being denilen genel sağlık algıları ve fiziksel kapasiteleri düşmektedir. Bu kısır döngü bir yerde kırılmadığı takdirde kişiler durumlarını kabullenmekte ve her yaşının ileriki yaşlarında hareketsiz ve güçsüz olacağı fikri toplumsal bilince yerleşmektedir. Oysa hafif düzeyde bile yapılan egzersiz kişilerin düşme risklerini azaltabilir, sosyal katılımlarını artırabilir ve hayata bakışlarını değiştirebilir. Bolu Valiliği Yaşlı Merkezi ülkemizde çeşitli kurslar adı altında sosyal, tansiyon ve diyabet takibi olarak medikal ve denge eğitimi olarak fiziksel aktivite hizmeti sunan tek yaşlı merkezidir. Katılımcılarımızın memnuniyet düzeylerinin neredeyse tama yakın oluşu yaşlı bireylerin bu gibi merkezlere başka bölgelerde de ilgi göstereceğinin bir işaretidir.

SONUÇ: olarak, bu tip merkezlerin ülkemizin her ilinde çoğaltılması ve Halk Sağlığı Kurumları altında yeterli sağlık personelinin istihdamının sağlanması gerektiği; böylece toplum sağlığına katkıda bulunulabileceği görüşündeyiz.

PB419

ÇEVRESEL VE FİZİKSEL ŞARTLAR BAKIMINDAN AÇIK ALAN EGZERSİZ PARKLARININ EGZERSİZ YAPMAYA UYGUNLUĞUNUN İNCELENMESİ

Yeliz İLGAR

Pamukkale Üniversitesi, Denizli

GİRİŞ: Günümüz modern yaşam koşullarında insanlar giderek sağlığı tehdit eder boyutta hareketsiz kalmaktadır. Hareketsiz yaşamdan daha hareketli ve sağlıklı yaşama geçebilmek için kullanılan spor salonları, halı sahalara, yüzme havuzları gibi mekânlar maddi imkansızlıklar, kültürel nedenler ya da yaş veya kuşak farkları gibi nedenlerle sınırlı bir kesim tarafından kullanılabilir. Bu nedenle Türkiye’de kondisyon parkları, sağlıklı yaşam parkları yada fitness parkları olarak da adlandırılan açık alan egzersiz parkları pek çok yerel yönetim birimi tarafından hareketsizliğe karşı tüm kent nüfusunu kapsayabilecek bir çözüm olarak görülmektedir.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, açık alan egzersiz parklarının fiziksel ve çevresel şartlar bakımından mevcut durumunu ve egzersiz yapmaya uygunluğunu Denizli kenti özelinde incelemek ve kentlerde açık alan egzersiz parklarının planlanmasına yönelik veri elde etmektir. Yöntem: Araştırmada veri toplama yöntemi olarak gözlem METOTu kullanılmış, gözlemden elde edilen veriler araştırmacı tarafından oluşturulmuş Gözlem Formu’na kaydedilmiştir. Açık alan egzersiz parkları için elde edilecek verilerin genelleneceği ana kütle Denizli kent merkezi coğrafi alanındaki mahallelerde bulunan açık alan egzersiz parklarıdır. Araştırmanın örneklemini kademeli örnekleme yöntemine göre seçilmiş 107 açık alan egzersiz parkı oluşturmaktadır. Elde edilen veriler frekans ve yüzde hesaplanarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Araştırma sonucunda 107 açık alan egzersiz parkının 70’inde (%65.4) egzersiz yapılmamaktadır. Genel olarak değerlendirildiğinde 79’u (%73.8) egzersiz yapmaya elverişli olduğu görülmüştür. 15’inin (%14) çevresinde kullanılmaz duruma gelmiş, güvenlik açısından tehdit unsuru oluşturabilecek yapı ve binalar olduğu bu yapıları farklı amaçlarla kullanan kişilerden kaynaklı güvenlik riskleri olduğu gerekçesiyle kadınlar tarafından kullanılmadıkları belirlenmiştir. Peyzaj düzenlemesi ve temizlik bakımından 75’i (%70.1) iyi durumdadır. Temizlik görevlileri tarafından temizliği sağlanmaktadır. 21 (%19.6) parkta sokak köpeklerinin bulunmasının özellikle kadınların buralardan uzaklaşmalarına sebep olduğu dile getirilmiştir, ancak bu hayvanların belediye tarafından kontrol altında tutulduğu ve zararsız oldukları gözlemlenmiştir. Hava kalitesinin etkisi bakımından incelendiğinde mevsim durumuna göre değişkenlik göstermekle birlikte kış aylarında özellikle sabah ve akşam saatlerinde 19 parkta (%17.8) hava kirliliğinin yoğun olduğu, özellikle sanayi bölgelerine yakın yerlerde açık havada egzersiz yapmanın mümkün olmadığı görülmüştür. Egzersiz parklarının yol kenarlarına yapılması nedeniyle 56’sında (%52.3) trafikten kaynaklı yoğun gürültü olduğu, büyük Rekreasyon parkları içerisindeki açık alan egzersiz parklarında gürültü olmadığı gözlemlenmiştir. Açık alan egzersiz parklarının 12’sinde (%11.2) elektromanyetik kirliliğe yol açabilecek trafoların bulunmaktadır. Egzersiz parklarda bulunan aletlerin 93’ünün (%20.8) kırık, bakımsız yada tadilat ihtiyacının bulunduğu, aletlerin yanlış kullanımı sonucu sağlık problemi yarattığı yada çocuklar tarafından kullanımı sonucu düşerek yaralanmalara sebep olduğu, aletlerde belli bir standart bulunmadığı da araştırmadan elde edilen bulgulardır.

SONUÇ: Araştırmadan elde edilen verilere göre Denizli’deki açık alan egzersiz parklarının çevresel ve fiziksel şartlar bakımından bireyleri bu alanlarda egzersiz yapmaya teşvik edecek düzeyde olmadığı sonucuna ulaşılabilir. Egzersiz yapılmasını teşvik edecek düzenlemeler yapılması ve olumsuz şartların giderilmesi, çevresel bakımdan daha kesin bulgulara ulaşabilmek için de bu alanlarda düzenli çevresel ölçümlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kent, Egzersiz Parkı, Çevre, Denizli.

SPOR SPONSORLUĞUNDA SPONSORA YÖNELİK TUTUMUN VE SPONSORDAN ALGILANAN SAMİMİYETİN MARKA İMAJINA ETKİSİ

¹Melike AKTAN, ²Semih YILMAZ

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Günümüzde tüketiciler etkinliklere sponsorluk yapılmasına oldukça önem vermektedir. Bu durum da firmaların dikkatini çekmekte ve firmalar kendilerini topluma anlatabilmek için çeşitli sebeplerle sponsorluk faaliyetine girmektedir. Müzik, sanat, eğitim, medya ve spor gibi birçok alanda gerçekleştirilebilen sponsorluk faaliyeti, sporun evrensel bir dil olmasından dolayı en çok tercih edilen sponsorluk alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, spor sponsorluğu kapsamında basketbol sponsorluğu ele alınarak sponsora yönelik tutumun ve sponsordan algılanan samimiyetin marka imajı üzerine etkisini Muratbey Uşak Sportif Basketbol Takımı örneği üzerinden araştırmaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmanın evrenini, 2014-2015 sezonunda Türkiye Basketbol Ligi'nde yer alan Muratbey Uşak Sportif Basketbol Takımı seyircisi oluşturmaktadır. Ölçüm için sponsordan algılanan samimiyet ve sponsora yönelik tutum ölçekleri kullanılmıştır. Sponsordan algılanan samimiyet ölçeği Thompson ve Speed (2000)'in çalışmasından alınarak 2014 yılında Demirel tarafından uyarlanmıştır. Sponsora Yönelik Tutum ölçeği de yine Speed ve Thompson (2000)'in çalışmasından alınmış olup 2011 yılında Özer tarafından uyarlanmıştır. Yaptığımız çalışmada araştırma değişkenlerinin ortalamalarını bulabilmek için tanımlayıcı analiz kullanılmıştır. Değişkenlerin birbirleriyle olan ilişkisini ve ilişkinin yönünü saptayabilmek için korelasyon analizi, sponsordan algılanan samimiyet ve sponsora yönelik tutum değişkenlerinin marka imajı üzerine etkisini ölçebilmek için ise regresyon analizi uygulanmıştır.

SONUÇ: Spor sponsorluğu kapsamında basketbol sponsorluğu ele alınarak, marka imajının sponsora yönelik tutum ve sponsordan algılanan samimiyet değişkenlerine göre anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Aynı zamanda sponsora yönelik tutum ve sponsordan algılanan samimiyet arasında, pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Marka imajı ve sponsordan algılanan samimiyet arasında orta, pozitif yönde anlamlı ilişki, marka imajı ve sponsora yönelik tutum arasında orta, pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre tüm değişkenler birbirini aynı yönde etkilemektedir. Aynı zamanda sponsora yönelik tutumun ve sponsordan algılanan samimiyetin yüksek olması marka imajının da yüksek olacağı anlamına gelmektedir.

TARTIŞMA: Sponsora yönelik tutum ve sponsordan algılanan samimiyet değişkenlerinin marka imajı üzerine etkisini görebilmek için regresyon analizi uygulanmış ve aralarında anlamlı farklılık belirlenmiştir. Speed ve Thomson (2000) de, yapmış oldukları çalışmada; seyircinin sponsora karşı tutumu ve sponsordan algılanan samimiyeti karşısında markaya karşı daha olumlu duygular beslediğini belirtmiştir. Nitekim Özer (2011)'in yapmış olduğu çalışma da çalışmamızı desteklemekte olup sponsora yönelik tutumun marka imajı üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla seyircilerin sponsora yönelik tutumu ve sponsordan algıladıkları samimiyet olumlu olursa zihinlerinde oluşturdukları marka imajı da olumlu olacaktır. Firmaların da bu durumu göz önünde bulundurarak sponsorluk faaliyetlerine girmeleri ve seyircilerin tutumunu olumlu hale getirebilmek için çeşitli etkinliklerde bulunarak samimiyetlerini seyirciye aktarabilmeleri gerekmektedir.

PB465

SPORCULARDA OZGUVEN CİNSİYET İLİŞKİSİ: PATİKA ORYANTİRİNG SPORCULARI ORNEĞİ

²Umut Davut BASOĞLU, ¹Selman CUTUK, ¹Cemal OZMAN

¹Nisantasi Üniversitesi MYO Spor Yönetimi Programı, İstanbul

²Nisantasi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul

GİRİS: Ozguven, kelime anlami ile “yureklilik, cesaret” anlamina gelir. Ozguven, hem zihinsel hem de fiziksel yani olan bir kavramdir. Genel bir ozellik olmaktan ziyade bireyin belirli bir faaliyeti basarili bicimde yapacagina olan inanci, kendi yargi, yetenek, guc ve kararlarina guvenmesi ve inanmasini icerir (Feltz, 1988; Hambly, 2001). Lindenfield, (1997) ozguven kavramini, ic ve dis ozguven olarak iki bicimde ifade etmektedir. ic ozguven, kendimizle barisik ve hosnut oldugumuza dair inancimiz ve hislerimiz; dis ozguven ise, dis dunyaya kendimizden emin oldugumuza iliskin verdigimiz izlenim ve davranislar olarak tanimlanmaktadır. Ic ozguveni saglam olan bireyler, kendini sevme, kendini tanima, kendine acik hedefler koyma ve pozitif dusunme gibi ozelliklere sahip iken dis ozguveni saglam olan bireyler, iletisim becerilerinin iyi olmasi, kendini iyi ifade edebilme, kendini ortaya koyabilme ve duygularini kontrol edebilme ozellikleri gosterirler (akt. Ozbey, 2004). Son zamanlarda, ozguven kavrami oldukca dikkat cekmekte ve bu konuda yapilan arastirmalar hizla artmaktadır (om. can and kacay, 2016; akkarpat, 2014; arslan et al., 2015...). Patika oryantiring, ozellikle de engelli ve engeli olmayan sporcularin birlikte yaristigi bir spor dali olarak spesifik bir baglamda gerceklestigidinden bu daldaki atletlerin ozguven duzeylerinin ozellikle onemli oldugu dusunulmektedir. Ozguvenle ilgili yapilan calismalar incelendiginde, patika oryantiring sporuyla ugrasan sporcular uzerinde bir calismanin bir calisma henuz yapilmadigi gorulmektedir. Ulkemizde, spor aktivitelerine katilim; erkek yogunluk bir dagilim sergiledigidinden burada kadin ve erkek sporcularin ozguven duzeylerinin nasil bir farklilik sergiledigi konusu arastirilmaya deger gorulmektedir. Dolayisiyla bu arastirmanin patika oryantiring faaliyetlerine katilan sporcularin ozguven duzeylerinin cinsiyete gore farklilasip farklilasmadigi; eger farklilasiyorsa bu farklilasmanin ne yonde oldugunu ortaya koyarak spor yonetimi yazinina onemli bir katkı saglamasi beklenmektedir.

AMAC: Bu arastirmada, istanbul ilinde 2015 yilinda duzenlenen Turkiye Patika Oryantiringi Yarismasi'na katilan sporcularin ic sel ozguven, dissal ozguven ve genel ozguven duzeylerinin cinsiyete gore nasil farklilastigini belirlemek, hem genel anlamda sporcu profilinin ozellikle de patika oryantiring faaliyetlerine katilmakta olan sporcu profili ve karakterinin ozellikle cinsiyet bazinda nasil sekillendigine dair ilgili yazina onemli bir katkı saglanmasi amaclanmaktadır.

YONTEM: Bu arastirmanin evrenini, Turkiye Patika Oryantiringi Yarismasina katilan 42 sporcu olusturmaktadır. Calismada evrenin tamamina ulasilmistir. Veri toplama araci olarak akin (2007) tarafından gelistirilen iki boyuttan olusan likert tipi “ozguven olcegi” kullanilmistir. Ayrica arastirmada katilimcilarin cinsiyet, yas, medeni durum, egitim duzeyi, yasadigi bolge, is durumu ve oryantiring sporuna katilim nedeni gibi sosyo-demografik ozellikleri de incelenmistir. Turkiye Patika Oryantiringi Yarismasina katilan sporculardan elde edilen verilerin analizinde, gecerlilik ve guvenilirlik analizleri, frekans dagilimi ve tek yonlu varyans analizi (ANOVA) yonteminden yararlanilmistir.

SONUC: ANOVA testi bulgulari; Turkiye Patika Oryantiringi Yarismasi faaliyetine katilan sporcularin ic sel ozguven ($p<0,05$), dissal ozguven ($p<0,01$) ve genel ozguven duzeyleri ($p<0,01$) arasinda istatistiksel olarak anlamlı bir farklilik oldugunu gostermektedir. Kadinlarin ic sel ozguven duzeyleri erkeklere gore daha yuksek iken; erkek sporcularin dissal ve genel ozguven duzeyleri kadinlara nazaran daha yuksek olarak bulunmaktadir

TARTISMA: Gelismis bati ulkeleri ile karsilastirildiginda ataerkil bir toplum yapisi gosteren ulkemizde spor faaliyetlerine katilimin genel anlamda dusuk oldugu gorulmekte; ozellikle de kadinlarin spor aktivitelerindeki yeri, olmasi gereken duzeyin cok altinda kalmaktadir. Bu sonuclar; cinsiyetin sporcularin ozguven duzeylerindeki farkliliklari aciklamada kullanilabilecek onemli bir degisken oldugunu ortaya koymaktadir.

PB480

ÜNİVERSİTE ÖĞRETİM ELEMANLARININ FİZİKSEL AKTİVİTE KATILIM DURUMLARINA GÖRE YAŞAM KALİTESİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

¹Atalay DERER, ²Yeliz ILGAR

¹Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sporda Psikososyal Alanlar Anabilim Dalı, Denizli

²Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Programı, Denizli

ARAŞTIRMANIN AMACI: Pamukkale Üniversitesinde görev yapan öğretim elemanlarının fiziksel aktivite yapma durumlarına göre yaşam kalitesi düzeylerinin belirlenmesidir. Bu araştırmada öğretim elemanlarının fiziksel aktivite katılım durumlarının belirlenmesi amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, yaşam kalitesi düzeylerini belirlemek amacıyla DSÖ(1996) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Eser ve arkadaşları tarafından(1999) yapılan 27 soruluk WHOQOL-BREF-TR yaşam kalitesi ölçeği kullanılmıştır.

Yaşam kalitesi ölçeği bedensel alan, ruhsal alan, sosyal alan, çevresel alan ve çevresel alan-TR olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırmanın evrenini Pamukkale Üniversitesi'nde görev yapan 1816 öğretim elemanı oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu basit rastgele örnekleme METOTuyla belirlenen 141 kadın 219 erkek olmak üzere 360 öğretim elemanı oluşturmaktadır.

Katılımcıların 142'si fiziksel aktivite programlarına katılırken, 258'i ise düzenli olarak fiziksel aktivite programlarına katılmamaktadır. Araştırmadan elde edilen veriler istatistik programı ile analiz edilmiş, analizlerde çeşitli istatistik yöntemler kullanılmıştır. Demografik veriler için frekans ve yüzde, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğinin belirlenmesi için Kolmogorov-Smirnov testi ve verilerin normal dağılım göstermemesi sebebiyle de Non-Parametrik testlerden "Mann Witney U" istatistiksel test tekniği kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre fiziksel aktiviteye katılan ve katılmayan öğretim elemanlarının yaşam kalitesi düzeyleri arasında tüm alt boyutlarda farklılığa rastlanmamıştır. Sonuç olarak; öğretim elemanlarının fiziksel aktivite yapma durumlarına göre yaşam kalitesi düzeyleri arasında farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Öğretim elemanlarının akademik unvanları, çalışma saatleri, meslekte ki yılları gibi değişkenlerinde ele alınarak farklı analiz yöntemleri ile tekrardan çalışmanın yapılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam kalitesi, Fiziksel aktivite, Öğretim Elemanı

BİREY ÖRGÜT UYUMU VE ÇALIŞAN MUTLULUĞU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Suzan DAL, Nihal YURTSEVEN, Veli Ozan ÇAKIR

İstanbul Üniversitesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Birey ve örgüt arasındaki uyum olarak tanımlanan birey-örgüt uyumu, hem örgütün hem de bireyin verimliliği açısından önemli bir konudur. çalışan mutluluğu ve birey örgüt uyumunu arasında bir ilişki var mı ve birey örgüt uyumu çalışan mutluluğunu ne derece etkiler çalışmamızın amacını oluşturmaktadır.

METOT: Çalışmaya İstanbul Spor A.Ş. de çalışan toplam 75 kişi katılmıştır. Bunların 35'i kadın 40'ı erkektir. Katılımcılardan veri toplamak için iki farklı ölçüm aracı kullanılmıştır: Netemeyer ve arkadaşları tarafından geliştirilen birey-örgüt uyumu soruları Akbaş (2011) ilgili ölçeğin Cronbach's Alpha katsayısını 0,945 olarak bulmuştur ($\alpha = 0,94$). Çalışanların algıladıkları mutluluk düzeyini belirlemek üzere Hills ve Argyle tarafından geliştirilen 18 soruluk ölçek kullanılmıştır. Erkuş ve diğ. (2015) tarafından yapılan güvenilirlik analizleri Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı 0,92 olarak tespit edilmiştir. Ayrıca çalışanların demografik bilgilerine yönelik sorular oluşturulmuştur. Araştırmanın bulguları, SPSS istatistik programı kullanılarak; Pearson Korelasyonanalizi, regresyon analizi, frekans analizleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

SONUÇ: Katılımcıların 35'i kadın 40'ı erkektir. Katılımcıların % 72 'si kadrolu, %22.7'si sözleşmeli, %5.3'ü yarı zamanlı olarak çalışmaktadır. Yapılan korelasyon analizi sonucunda "Birey Örgüt Uyumu" ve "Çalışan Mutluluğu" arasında pozitif yönlü güçlü bir ilişki ($r = 0,91$) vardır.

TARTIŞMA: Yücel ve Çetinkayanın (2016) yapmış oldukları çalışmada birey örgüt uyumu ile örgütsel bağlılık arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğuna ulaşılmıştır. Kılıç 'ın (2010) yapmış olduğu bir başka çalışmada ise bireysel değerlerin çalışan değerlerine uyumu arttıkça hem çalışanların hem de de örgütün bundan olumlu olarak etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmamız bu çalışmalarda benzer sonuç göstermektedir.

PB494

SPOR YAPAN BİREYLERİN YAŞAM DOYUMLARININ BAZI DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERE GÖRE İNCELENMESİ: ÖZEL BİR SPOR SAĞLIK MERKEZİ ÜZERİNE ARAŞTIRMA

Hanife Banu ATAMAN YANCI, **Suzan DAL**, **Biröl ŞİMŞEK**, **Sedanur ÖZKAN**

İstanbul Üniversitesi, İstanbul

GİRİŞ: Yaşam doyumu kişinin kendi hayatı üzerindeki genel yargı ve değerlendirmeleri olarak tanımlanır. Sporun insan hayatında olumlu etkisi yadsınamaz bir gerçektir. Daha önce bu konu ile ilgili bir çalışmanın olmaması çalışmamızın önemini göstermektedir.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, spor yapan bireylerin genel yaşam doyumu düzeylerinin incelenmesidir. Ayrıca bazı demografik özelliklere göre spor yapan bireylerin yaşam doyumlarının değişip değişmediğinin öğrenmek çalışma amaçlarımızdandır. Metot: Çalışma; İstanbul'da faaliyet gösteren özel bir spor sağlık merkezine üye olan 100 kişi üzerinde yapılmıştır. Katılımcıların %50'si kadın %50'si erkektir. Araştırmaya katılım gönüllülük esasına göredir. Denekler rastgele örneklem yöntemine göre belirlenmiştir. Verilerin analizinde spss 21 paket programı kullanılmıştır. Çalışmada; araştırmacının geliştirdiği kişisel bilgi formu ve Diener tarafından 1985 yılında geliştirilen ve Köker tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Yaşam doyumu ölçeği (YDÖ) - The Satisfaction With Life Scale (SWLS) kullanılmıştır. Verilerin analizi ise SPSS programları (Frekans analizleri, T testi ve ANOVA) kullanılarak yapılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

SONUÇ: Çalışmamızda çıkan sonuçlara göre spor yapan bireylerin yaşam doyumları cinsiyet değişkenine göre farklılaşmaktadır ($p > 0,05$). Spor yapan bireylerin yaşam doyumları medeni durum değişkenine göre farklılaşmaktadır ($p > 0,05$). Ayrıca Spor yapan bireylerin yaşam doyumları eğitim değişkenine göre farklılık gösterdiği sonuçlar arasındadır ($p > 0,05$).

TARTIŞMA: Ülkemizde Özen ve Gülaçtı (2012) tarafından öğretmen adayları ile yapılan çalışmada bayanların erkeklere göre yaşam doyumlarının yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmamızda ise spor yapan erkeklerin yaşam doyum düzeyleri spor yapan kadınların yaşam doyum düzeylerinden daha yüksektir ve istatistikî olarak anlamlı çıkmıştır. Gökçe (2008) yapmış olduğu çalışma sonuçlarında evli bireylerin yaşam doyumları daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Çalışma sonuçlarımız bu çalışma sonucu ile benzerlik göstermektedir. Çalışmamızın bir diğer sonucu ise spor yapan bireylerin eğitim durumları arttıkça yaşam doyumlarının da arttığı gözlemlenmiştir.

SPOR MERKEZİ ÜYELERİNİN ZAMAN YÖNETİMLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Tebessüm AYYILDIZ, Beyza Merve AKGÜL, Suat KARAKÜÇÜK

Gazi Üniversitesi, Ankara

GİRİŞ: Zaman akıp giden, durdurulamaz bir kaynaksa tek çare onu ekonomik kullanmak, yani planlamaktır. Zamanı etkin kullanmak aynı zamanda yaşamın kalitesini arttırmak demektir (Sabuncuoğlu, Paşa, Kaymaz, 2010). Zaman bu kadar değerli bir kaynakken zamanı iyi kullanmak aynı oranda değer taşımaktadır. Karaküçük (2005) zamanı iyi kullanmayı şu şekilde tanımlamıştır; zamanı iyi kullanabilmek, insanın kendisine, çalışma hayatına, sosyal hayatına, dinlenme ve eğlenmesine, biyolojik ve fizyolojik ihtiyaçların karşılanmasına ayırdığı zaman birimleri arasında dengeyi iyi kurabilmesine bağlıdır. Bu noktadan hareketle; spor merkezlerinde zamanlarını değerlendiren üyelerin farklı değişkenler açısından zaman yönetimi dengesini hangi doğrultuda kurduğu araştırma problemini oluşturmaktadır.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı spor merkezi üyelerinin zaman yönetimlerinin farklı değişkenler üzerinden incelenmesidir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışma grubunu Ankara ilinde farklı spor merkezlerindeki spor aktivitelerine katılan 200 spor merkezi üyesi oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak; Britton ve Tesser (1991) tarafından geliştirilen, Türkçe'ye Alay ve Koçak (2002) tarafından uyarlanan, zaman planlanması, zaman tutumları ve zaman tuzakları olmak üzere üç alt boyuttan ve 27 sorudan oluşan Zaman Yönetimi Envanteri (ZYE) kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA, Tukey (HSD) testi kullanılmıştır.

SONUÇ: Araştırma bulgularına göre; katılımcıların zaman yönetimine yönelik uygulama puanları genel olarak yüksek olarak belirlenmiştir. Cinsiyet, yaş, algılanan gelir ve yeterli boş zamana sahip olma değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Buna göre kadın katılımcıların zaman tuzakları alt boyutuna dair puanları erkeklere oranla, 20 yaş altı katılımcıların diğer yaş gruplarına göre, kesinlikle yeterli boş zamana sahip olduğunu ifade eden katılımcıların da kesinlikle yetersiz boş zamana sahip olduğunu belirten katılımcılara oranla daha yüksek zaman tuzakları puanı ortaya koyduğu belirlenmiştir. Yüksek gelir grubuyla düşük gelir grubu arasında zaman yönetimi toplam puanlarına ve zaman planlanması alt boyutuna bakıldığında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Toplam zaman yönetimi puanları incelendiğinde; yüksek gelir grubunun zaman yönetimi puanları düşük gelir grubuna oranla daha azdır. Gelir düzeyinin yüksek olması zaman yönetimi noktasında bu örneklem grubu için bir dezavantaja dönüşmüştür diyebiliriz. Zaman planlanması alt boyutuna bakıldığında da yine düşük gelir grubunun diğer gelir gruplarıyla ilişkisi saptanmış, düşük gelir grubunun en yüksek zaman planlama puanı ortaya koyduğu belirlenmiştir. Zaman planlaması alt boyutunda boş zamanlarını kesinlikle yetersiz olarak nitelendiren katılımcıların, kesinlikle yeterli olarak nitelendirenlere oranla zaman planlaması puanlarının oldukça yüksek olduğu ortaya çıkmaktadır. Ayrıca; medeni durum, yerleşim yeri, günlük boş zamana sahip olma durumu ve boş zamanları verimli geçirme değişkenine göre anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Bu araştırma için Cronbach's Alpha değeri .85 olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak spor merkezi üyelerinin zaman yönetimi düzeylerinin yüksek olduğu ve bazı değişkenlere göre farklılık gösterdiği araştırma sonucunu oluşturmaktadır.

TARTIŞMA: Literatüre incelendiğinde zaman yönetimine yönelik yapılmış birçok araştırmaya rastlanmaktadır. Araştırmamızla paralel olarak cinsiyet değişkeninin zaman yönetimi ile anlamlı ilişki ortaya koyduğu çalışmalar bulunmaktayken (Alay ve Koçak, 2003; Eldeleklioğlu, 2008; Erdul, 2005), anlamlı ilişki ortaya koymadığı araştırmalara da rastlanmaktadır (Andıç, 2009; Erdem, Pirinççi ve Dikmetaş; 2004; Gözel, 2009, İşcan 2008; Yavuz ve Sünbül, 2002). Yaş ve diğer farklı değişkenler ile zaman yönetimi arasındaki ilişkinin incelendiği araştırmalara da literatürde sıkça rastlanmaktadır (Ağaoğlu ve Kesim, 2005; Çağlıyan ve Göral, 2009, Gümüşgöl, 2013, Karaköse, 2009; Sayan, 2005).

PB530

Üniversite Öğrencilerinin Spor Ürünlerine Yönelik İlişkisel Pazarlama Çerçevesinde Marka Sadakatlerinin İncelenmesi

¹Ercan Polat, ¹Aydın Yalçın, ²Kadir Yıldız, ³Uğur Sönmezoğlu

¹Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Niğde

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

³Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Farklı ürün tipinden meydana gelen spor endüstrisinde, spora aktif katılım ve pasif katılıma yönelik hizmetler çekirdek rol oynarken, somut nitelikli spor ekipmanları da destekleyici sektörlerden biri olarak ortaya çıkmaktadır. Kendi özgün yapısı gereği her spor branşı değişik spor ekipmanlarına ihtiyaç duymaktadır. Dünyanın çok önemli markalarını içerisinde barındıran spor ekipmanları sektörü olmadan pek çok sportif faaliyeti gerçekleştirmek imkânsız hale gelecektir. Bunun yanı sıra günümüzde spor ayakkabısı ve spor kıyafeti gibi spor ürünleri toplumların değer kesimleri tarafından da günlük hayatta kullanılmaktadır.

Bu sebeple gerek spora aktif katılan bireyler için ve gerekse diğer tüketiciler için spor ekipmanları markaları önemli bir değer teşkil etmektedir. Bu markalarının bu önemi sebebiyle Niğde ilindeki farklı bölümlerde okuyan üniversite öğrencilerinin bazı değişkenler açısından spor ürünlerine yönelik marka sadakatlerinin incelenmesi bu araştırmanın amacını oluşturmaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Betimsel tarama modeli biçiminde yapılan araştırmanın örneklem grubu gönüllü katılım koşuluyla ulaşılabilir örneklem yöntemi kullanılarak seçilen, 23,05 (s= 2,27) yaş ortalamasına sahip, 108'i erkek 99'u kadın olmak üzere toplam 207 katılımcıdan oluşmuştur.

Araştırmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan anket formu kullanılmıştır. Yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak dağıtılan anketin birinci bölümünde 9 maddeden oluşan kişisel bilgi formu yer alırken ikinci bölümünde ise Özdemir ve Koçak (2012) tarafından geliştirilen Marka Sadakati Ölçeği (MSÖ) bulunmaktadır. Ölçüm aracı 7'li Likert tipinde, toplam 15 maddeden ve 5 alt ölçekten oluşmaktadır. Bu alt ölçekler; Marka Tatmini, Marka Güveni, Marka Duygusu, Davranışsal Marka Sadakati ve Tutumsal Marka Sadakati şeklindedir.

BULGULAR: Yapılan analizler sonucunda kadınların marka duygusu düzeyinin anlamlı olarak erkeklerden daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Hayatının önemli bir kısmını büyük şehir ve şehirlerde geçiren öğrencilerin marka tatmini, marka güveni, marka duygusu ve davranışsal marka sadakati düzeylerinin kasaba ve köylerde yaşayanlara göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca diğer bölümlerde okuyan öğrencilerin marka tatmini, marka güveni, marka duygusu ve davranışsal marka sadakati düzeylerinin beden eğitimi ve spor yüksekokulunda okuyan öğrencilere göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireyin kişisel harcama düzeyi ile marka sadakati alt ölçekleri arasında anlamlı ilişki bulunmazken ailenin aylık gelir düzeyine ile marka tatmini, davranışsal marka sadakati ve tutumsal marka sadakati değişkenleri arasında zayıf anlamlı ilişkilerin olduğu ortaya konmuştur.

SONUÇ: Sonuç olarak üniversite öğrencilerinin spor ekipmanları markalarına yönelik algılarının farklı değişkenler çerçevesinde etkilenebildiği ve değişebildiği söylenebilir. Ortaya çıkan sonuçlar literatür bilgileri çerçevesinde karşılaştırmalı olarak tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: spor ekipmanları, marka tatmini, marka güveni, marka duygusu, marka sadakati

İTFAİYECİLERDE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ İLE ÇALIŞMA YETENEĞİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

¹Ertuğrul DEMİRDEL, ¹Ertuğrul DEMİRDEL, ²Nezire KÖSE, ²Senem DEMİRDEL

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

GİRİŞ: İtfaiyecilik, duygusal ve fiziksel gereksimler ile vardiyalı çalışma gibi çeşitli mesleki maruziyetleri olan stresli bir meslektir. Bu nedenle itfaiyecilerin fiziksel uygunluklarının iyi olması gerekmektedir. Gelişmiş ülkelerde obezite ve diğer kronik hastalıkların sıklığının artması ile itfaiyecilerin de risk faktörlerinin kötüleştiği bildirilmiştir. İtfaiyecilerin çoğunun kardiyovasküler hastalık için bir veya daha fazla değiştirilebilir risk faktörünü taşıdığı ve düşük aerobik kapasiteye sahip olduğu belirtilmiştir. Yapılan bir çalışmada, itfaiyecilerin düşük fiziksel aktivite ve kardiyopulmoner uygunluk seviyelerinin kardiyovasküler hastalık riski faktörleri ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bununla birlikte itfaiyecilerde sıklıkla kas-iskelet şikâyetleri, kardiyovasküler bozukluklar, yorgunluk ve uyku şikâyetleri olduğu bildirilmekte, literatürde itfaiyecilerde görülen mesleki yaralanmaların fiziksel uygunluklarının yetersiz olması ve düzenli egzersiz programlarının olmaması ile ilişkili olduğu söylenmektedir. Bu şikâyetler itfaiyenin görev ve faaliyetlerinin fiili performansı sırasında itfaiyeciyi sınırlandırabilir, çalışma yeteneğini ve mesleki sağlık durumunu olumsuz etkileyebilir.

AMAÇ: Çalışmamız, itfaiye çalışanlarının fiziksel aktivite seviyeleri ile çalışma yeteneği arasındaki ilişkiyi incelemek için planlanmıştır.

METOT: Çalışmamıza Ankara İtfaiyesinde aktif olarak yangın ve diğer görevlere direkt müdahale eden 80 sağlıklı itfaiyeci katıldı. Bireylerin demografik bilgileri kaydedilerek, iş yeteneğini ve mesleki sağlık durumunu değerlendirmek için İş Yetenek İndeksi (WAI-Kısa Versiyon), fiziksel aktivite seviyesini belirlemek için Uluslar arası Fiziksel Aktivite Anketi (Kısa Form) kullanıldı. Elde edilen sonuçlar arasında ilişkinin olup olmadığını belirlemek için Pearson Korelasyon analizi kullanıldı.

SONUÇ: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalamaları 35.60 ± 10.70 yıl, vücut kitle indeksi ortalamaları ise 26.41 ± 2.98 kg/m² idi. Bireylerin İş Yetenek İndeksi ortalama puanları 41.48 ± 4.69 , Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi ortalama puanları ise 2999.99 ± 4551.88 idi. Bu veriler arasındaki ilişki incelendiğinde, fiziksel aktivite düzeyi ile çalışma yeteneği arasında pozitif yönde ve orta kuvvette bir ilişki olduğu görüldü ($p < 0.05$).

TARTIŞMA: Çalışmamızda itfaiyecilerin fiziksel aktivite seviyelerinin artmasıyla, çalışma yeteneğinin de arttığı belirlenmiştir. Genel olarak fiziksel aktivite sağlıklı yaşam tarzının temel unsurudur. Literatürde de fiziksel aktiviteye düzenli katılımın fiziksel fonksiyonelliği, kardiyovasküler fonksiyonu, sosyal çevreyi, psikolojyi olumlu yönde etkilediği, tip 2 diyabeti azalttığı belirtilmektedir. İtfaiyecilik gibi yüksek psikolojik ve fiziksel gereksinimleri olan bir meslek grubunda, fiziksel aktivite düzeyinin yüksek olması, mesleki ihtiyaçların karşılanması açısından önemlidir. Fiziksel aktivite seviyesiyle ilişkili olarak çalışma yeteneğinin artması, mesleki sağlık durumunun daha iyi olmasına ve böylece mesleki yaralanma risklerinin azaltılmasına katkı sağlayacaktır.

PB553

ÖĞRETMENLERİN REKREASYONEL AKTİVİTELERE İLİŞKİN SAĞLIK İNANÇLARININ BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

²Mensur PEHLİVAN, ¹Uğur SÖNMEZOĞLU, ³Ercan POLAT

¹Pamukkale Üniversitesi, Denizli

²Düzce Üniversitesi, Düzce

³Ömer Halisdemir Üniversitesi, Niğde

Bu çalışma, öğretmenlerin rekreasyonel aktivitelere ilişkin sağlık inançlarını incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Düzce ilinde Milli Eğitim Müdürlüğünde görev yapan öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu ise bu evrenden seçilen 160 öğretmendir. Araştırma verilerinin toplanmasında anket tekniğinden faydalanılmıştır. İki bölümden oluşan anketin birinci bölümünde kişisel bilgi formu ikinci bölümünde ise Sportif Rekreasyonel Aktivitelere İlişkin Sağlık İnanç Ölçeği (SRAİSİÖ) kullanılmıştır. Kişisel Bilgi Formu; katılımcının kişisel özelliklerini belirlemeye yönelik oluşturulmuş 9 maddeden oluşmaktadır. Bu maddelerde yaş, cinsiyet, medeni durum, öğrenim durumu, çocuk sahibi olma durumu, rekreatif etkinliklere katılma biçimi, sağlık konusunda bilgi edinme yolları, mesleki çalışma yılı ve son bulunduğu kentteki toplam çalışma süresine ilişkin soruları bulunmaktadır. Sportif Rekreasyonel Aktivitelere İlişkin Sağlık İnanç Ölçeği (SRAİSİÖ), Ertüzün (2013) tarafından geçerlik ve güvenilirlik analizleri yapılarak geliştirilmiştir. Ölçüm aracı, Hiç Katılmıyorum ile Tamamen Katılıyorum arasında 5 likert derecelendirmesine sahiptir.

Ölçek 21 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Elde edilen veriler SPSS paket programıyla çözümlenip, yorumlanmıştır. Verilere ilişkin öncelikle güvenilirlik analizi yapılmıştır. Bunun için "Cronbach's Alpha" katsayısı kullanılmıştır. Bulgular bölümünde elde edilen sonuçlara ilişkin yüzde ve frekans dağılımlar, aritmetik ortalama ve standart sapma bilgilerini içeren tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır. Kişisel bilgi formu ve SRAİSİÖ üzerinden elde edilen bilgiler sonucu ortaya çıkan ilişki ve farklılıkları incelemek için ise Bağımsız Örneklem t testi (Independent t test), ve Pearson Korelasyon Analizi testleri uygulanmıştır.

İstatistiksel analiz sonuçları incelendiğinde 35,54 yaş ortalamasına sahip katılımcıların, mesleki çalışma sürelerinin ortalama 11,80 olduğu ve son buldukları şehirde ortalama 7,47 yıl çalıştıkları belirlenmiştir. Yine katılımcıların %56,3'ünün kadın, % 75,6'sının evli, %63,8'inin çocuk sahibi, % 88,8'inin lisans mezunu olduğu, %66,9'unun grup etkinliklerine katıldığı ve %53,1'inin de sağlık bilgilerine internet yoluyla ulaştığı tespit edilmiştir. SRAİSİÖ alt boyutları incelendiğinde ise en yüksek aritmetik ortalamanın algılanan engeller boyutunda ($= 4,35$), en düşük aritmetik ortalamanın ise ($= 3,50$) psiko-sosyal yarar alt boyutunda olduğu görülmektedir. Araştırmada cinsiyet, medeni durum ve çocuk sahibi olma durumlarına göre SRAİSİÖ alt boyutları arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Etkinliklere katılma biçimi değişkeni ile SRAİSİÖ arasında ise psiko-sosyal alt boyutunda, bireysel etkinliklere katılmayı tercih eden katılımcıların lehine anlamlı fark bulunmuştur.

Yaş, mesleki çalışma yılı ve son bulunduğu kentteki toplam çalışma süresi ve SRAİSİÖ alt boyutları arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Pearson Korelasyon analizi sonucunda yaş, mesleki çalışma yılı ve son bulunduğu kentteki toplam çalışma süresi ve SRAİSİÖ alt boyutları arasındaki anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

ÇOCUKLARDA AKADEMİK BAŞARI VE BENLİK SAYGISI GELİŞİMİNDE FİZİKSEL AKTİVİTENİN ÖNEMİNE TARİHSEL BİR YAKLAŞIM

¹Suat Utkan ÇALIK, ²H. Ahmet PEKEL, ²Latif AYDOS

¹Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara

²Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Fiziksel aktivite en temel insan işlevlerinden biridir. Araştırmacılar 50 yılı aşkın süredir fiziksel aktiviteye katılan çocukların akademik başarıları ve benlik saygılarının gelişimi üzerine araştırmalar yürütmektedir. Çocukların akademik başarılarını ve benlik saygılarını dolaylı yollarla yükseltme yöntemleri, gelişim süreçlerinde hem ailelerin hem de eğitimcilerin üzerinde durmaları gereken konulardandır.

Bu derleme çalışması 2007-2017 yılları arasındaki akademik yayınlardan faydalanarak konuyu tarihsel bir perspektiften ele almayı amaçlamaktadır. Bu çalışmada, Türkiye ve dünyadaki güncel makalelerin tarandığı nicel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Çocukların fiziksel uygunluklarının genellikle fitnessgram ve eurofit test bataryaları ile değerlendirildiği, akademik başarılarında karne notlarının baz alındığı gözlemlenmiştir. Benlik saygılarının değerlendirilmesinde Cooper Smith Benlik saygısı envanteri yaygın olarak kullanılmaktadır. Uygulanan fiziksel aktiviteler süre ve tip bakımında farklılıklar göstermektedir. zamanla yapılan çalışmaların güvenilirliği artmış ve fiziksel aktivitenin akademik performansa ve benlik saygısına pozitif etki edebileceği not edilmiştir. Diğer taraftan, fiziksel aktivitenin okul davranışları ve dikkat üzerine yaptığı olumlu katkılarından da bahsedilmiştir.

Fiziksel aktivitenin olumsuz etkisinden bahseden çalışma gözlemlenmemekle birlikte, etkisi olmadığını ifade eden az sayıda çalışmaya rastlanmıştır. İlk ve orta dereceli okullar fiziksel aktivitenin başarı ve benlik saygısının gelişmesinde önemli olduğu yıllar ve eğitim aşamalarıdır. Gelecekte yapılan çalışmaların, okullarda uygulanabilecek fiziksel aktivitenin tipi, süresi ve şiddeti konularına vurgu yapması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akademik başarı, fiziksel aktivite, benlik saygısı

PB643

Egzersiz Nörogenezis Üzerine Etkisi

¹Serife VATANSEVER, ²Yakup Zühtü BİRİNCİ, ³Serkan PANCAR

¹Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bursa, Türkiye

²MEB Şehit Öğretmen Kubilay Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Bursa, Türkiye

³MEB Yeniceabat Anadolu Lisesi, Bursa, Türkiye

ÖZET:

Fiziksel egzersiz ya da yeni aktivitelerin öğrenilmesi, nöral kök hücre proliferasyonunu tetiklediği gibi yeni oluşan nöronların olgunluğa erişmesinde ve sonrasında canlılığını korumasında oldukça önemlidir. Erişkin nörogenezis, sinir kök hücrelerinin çoğalmasında, yeni oluşan sinir hücrelerinin göçünü, belirli bir nöronal fenotipe farklılaşmasını ve sinirsel devrelere fonksiyonel entegrasyonunu (örn., Sinaps oluşumu ve verici salınımı) içerir. Memeli beyindeki yetişkin nörogenezis, hipokampus ve ventriküler bölge de dahil olmak üzere birçok beyin bölgesinde devam etmektedir. Hipokampus'ta üretilen yeni nöronlar öğrenme, hafıza ve duygu durumu düzenlemesi için önemlidir ayrıca ventriküler bölge tarafından oluşturulan yeni nöronlar, hipotalamus, amigdala ve piriform korteks gibi bir dizi beyin bölgesinin içine göç ederek koku alma, virüs enfeksiyonunu savunma ve metabolizma düzenlenmesi için çalışırlar. Yetişkin nörogenezisi, özellikle yaralanmalardan sonra beyin onarımı için veya beyin esnekliğini farklı koşullarda sürdürürebilmek için önemli bir mekanizmadır. Egzersiz, hipokampal dentat girusundaki erişkin hipokampal nörogenezisi artırır. Buna ek olarak egzersizle güçlendirilmiş nörogenezis, hipokampal fonksiyonun gelişimi için önemli bir hücresel etken madde olarak düşünülmektedir. Nörogenezisin, erişkin kemirgen ve primat beyin farklı bölgelerinde (hipokampus ve yanal ventriküllerin duvarları dahil) fiziksel egzersizlerle arttığı gösterilmiştir. Farklı egzersizlerin etkileri incelendiğinde; aerobik ve direnç egzersizlerinin, hastalarda motor fonksiyonları geliştirdiği görülmektedir. Yetişkin hipokampal nörogenezis, sinaptik plastisite, dendritik komplekslik ve anjiyojenez (kan damarlarının oluşumu), egzersiz tarafından harekete geçirilen temel mekanizmalardır. Gelecekteki çalışmalar, bu mekanizmaların insan beyininde nasıl dönüşüm geçirdiğini, nörolojik ve hatta nörodegeneratif hastalıklarda (Alzheimer vb.) sporun ve egzersizin pek çok olumlu yönünün temelini nasıl oluşturabildiğini yanıtlamaya yönelik olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, spor, nörogenezis